

[Anders Andersen.]

fyldt, som blev truffet mellem landbruget på den ene side og landbrugsministeren og regeringen på den anden side. Dette er jo ikke rigtigt, det ved den højtærede landbrugsminister også. Efter de beregninger, som blev foretaget forud for forhandlingerne i landbrugsministeriet, og efter de oplysninger, vi har fået i udvalget, ligger det ganske enkelt således, at det, man nu fra politisk side er villig til at yde landbruget, stort set dækker ca. halvdelen af det, aftalen med landbrugsministeren ville have givet.

Der er imidlertid noget andet, som måske set fra landbrugets synspunkt er endnu mere alvorligt, nemlig den væsentlige ændring i det principielle, som disse ændringsforslag medfører. Jeg tror, det var det ærede medlem hr. Kirkegaard, der gav udtryk for, at nu havde landbruget samme ret som andre erhverv. Nej, ærede medlem, landbruget fik nemlig ikke samme ret som andre erhverv her i landet, altså retten til at få godkendt sine priser af monopolrådet uden begrænsning. Der er blevet sluttet et politisk forlig, der er truffet aftale om, hvad landbruget maksimalt kan opnå, uden hensyn til, om det dækker de faktiske produktionsomkostninger eller ej. Derfor er det en forkert betragtning af det ærede medlem hr. Kirkegaard og andre, at landbruget ved gennemførelse af dette forslag får samme ret som andre erhverv.

Det har både under denne debat og i den debat, vi havde om kornloven, inden folketinget tog på sommerferie, skinnet igennem, at monopolrådet havde afvist at fastsætte landbrugets priser, og derfor kunne lovforslaget ikke gennemføres som af landbrugsministeren fremsat. Det må i hvert fald for os, som har siddet i udvalget, virke forbavsende gang på gang at skulle høre, at det ikke er muligt for monopolrådet at foretage de beregninger, der er nødvendige for at kunne fastsætte disse priser, når vi i udvalget fra adskillige sider har fået tilstillet materiale, der viser, at man har været i stand til at beregne den forhøjelse af landbrugets priser, der skal til for at skaffe landbruget dækning for omkostningerne ved salg på hjemmemarkedet. Vi har i udvalget fået et materiale fra Det landøkonomiske Driftsbureau, hvori man ganske enkelt på baggrund af regnskabsresultaterne har opgjort, hvor meget der skulle til, for at landbruget kunne få samme vilkår som andre erhverv.

Vi har ikke fra landbrugets side forlangt, at der skulle fastsættes en bestemt forrentningsprocent, vi har været villige til at overlade til monopolrådet at skønne, hvilken forrentning der vil være rimelig af det, vi kalder den bogførte værdi inden for landbruget, altså det samme, som monopolrådet må gøre, når det fastsætter priser for andre erhverv, hvor man også må skønne over, hvilken forrentning der skal finde sted af den arbejdende kapital. Vi har altså fra landbrugets side kun ønsket at få samme behandling som andre erhverv, men dette bliver ikke gennemført ved de ændringsforslag, som nu foreligger til folketingets vedtagelse.

Jeg har naturligvis også med interesse lagt mærke til de udtalelser, der er fremsat fra denne talerstol i dag, og hvormed man har givet udtryk for store betænkeligheder ved en forhøjelse af hjemmemarkedspriserne. Det vil, siger man, måske betyde forøgede vanskeligheder for dansk landbrug. Ja, hvis man virkelig skulle lægge nogen alvor i den tankegang, så skulle det altså være en fordel for landbruget, hvis man i øjeblikket foreslog en nedsættelse af hjemmemarkedspriserne. Jeg tror ikke, at en sådan vurdering ville holde stik i virkeligheden. Man har udtrykt bekymring for, at denne forhøjelse ville betyde en nedsættelse af forbruget og derigennem øgede vanskeligheder ved afsætning på de udenlandske markeder. Vi har erfaringerne fra forhøjelsen inden for mælkesektoren, hvor forbruget af smør her i landet på trods af den ikke helt ubetydelige forhøjelse, der fandt sted gennem den frivillige hjemmemarkedsordning, alligevel er steget. Der er altså ikke ud fra de erfaringer, vi på dette område har inden for landbruget, grundlag for at bedømme udviklingen anderledes, når man forhøjer hjemmemarkedspriserne inden for de områder, som loven beskæftiger sig med.

At der er vanskeligheder på de udenlandske markeder, ved enhver, og disse vanskeligheder er ikke mindst blevet forøget, efter at man nu har gennemført variable importafgifter og mindstepriser inden for fællesmarkedslandene. Vi må vel også forudse, at disse vanskeligheder vil blive for-

øget, efter at man nu har gennemført variable importafgifter og mindstepriser inden for fællesmarkedslandene. Vi må vel også forudse, at disse vanskeligheder vil blive for-